

[Taanquist]

der så er nogle detaljer, som kan diskuteres, og nogle andre detaljer, der kan være vanskelige at forstå, er en helt anden sag.

Fejlen er jo, hr. Helge Sander, at jeg faktisk ikke har fået nogen henvendelser fra 70-årige, der har kritiseret dette – det kan skyldes forskelle i vores bagland – men det har jeg ikke. Men det, der gør, at vi er åbne, er, vi har lavet nogle overgangsordninger både i det ene og det andet forslag, som gør, at dem, der er i systemet nu, er der stort set taget vare på, og derfor kan vi se på det med friske øjne. Det, vi så bør gøre, er vel at se på det med et ungt menneskes øjne og sige: Hvad er det egentlig, vi ønsker for de penge, vi nu indbetaler? Og dér er det mit bestemte indtryk, at ud over den almindelige pension, tillægspensionen, så ønsker man med de penge, der nu er afsat til enkepensionsordning, en anden form for sikkerhed, og man ønsker den sikkerhed, der ligger i, at man kan få et kontantbeløb udbetalt på et tidspunkt, hvor man har behov for det, hvis den ene ægtefælle skulle dø. Det ligger der i det, og jeg tror, det er et grundlæggende trykproblem hos folk, hvis de skal vurdere, mens de er unge.

Det er klart, at hvis man skal vurdere det, når man er 70 år, så ser man anderledes på det. Men nu skal vi se på fremtidens ordning; nu skal vi se på, hvordan vi ønsker at oprette et system, som skal være til gavn og til glæde for dem, der i dag er unge mennesker. Og jeg tror, at de ønsker den sikkerhed for deres familie, der ligger i en efterladteydelse, hvis de dør, før de når op i nærheden af de 70 år.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Indledningsvis vil jeg gerne sige tak til ordførerne. Jeg tror, at faktisk alle ordførerne havde i det mindste enkelte positive bemærkninger til regeringens forslag, og det er jeg glad for. Sådan som det ligger efter min vurdering, skulle det ikke være en uoverkommelig opgave i løbet af de nærmeste måneder at finde frem til enighed mellem et meget stort antal partier her i Folketinget om en fremtidig ægtefællepensionsordning for ATP.

Hr. Taanquist kom med et meget centralt, vigtigt politisk budskab i sin tale. Hr. Taanquist sagde: Der skal være overensstemmelse mellem de regler, vi gennemfører, og befolkningens opfattelse. Hr. Taanquist tog udgangspunkt i den eksisterende ATP-lovgivning og

nævnte forskellige bestemmelser heri, som mange i befolkningen opfatter som urimelige, og med dette som udgangspunkt kom så det politiske budskab.

Jeg er fuldstændig enig heri. Jeg er enig i, at mange, mange mennesker har følt en oplagt urimelighed i de ting, som vi i øvrigt lægger op til at rette – og det gør både Socialdemokratiet, og det gør regeringen. Det var naturligvis også baggrunden for, at vi fra regeringens side rettede henvendelse til ATP, gjorde opmærksom på de henvendelser, vi fik fra ganske mange mennesker, og vi bad så ATP om at komme med et lovudkast, som vi kunne arbejde videre med, og som ville rette op på disse skævheder. Det tog meget, meget lang tid for ATP at komme med et lovudkast, men endelig kom det. Så sagde hr. Taanquist i et senere indlæg, at hvad skulle vi egentlig gøre andet end bare at tage ATP's lovforslag? Nu har man jo altså lov til også lige selv at læse det igennem og selv at gøre sig nogle overvejelser om, hvorvidt ATP's forslag er genialt eller ej. Det gjorde jeg, det gjorde vi i Arbejdsministeriet, og vores konklusion efter at have studeret ATP's forslag var, at der ikke ville blive bedre overensstemmelse mellem de nye regler og så befolkningens opfattelse. Det var faktisk vores vurdering, at de skævheder, som dele af befolkningen beklagede sig over, ville blive værre med ATP's forslag. Det er her princippet om, at man omfordeler, så man bryder forbindelsen mellem den optjente pensionsret og så den ydelse, der bliver udbetalt til den efterlevende ægtefælle.

Hr. Taanquist har sagt, at man ikke tager fra de ældre og giver til de unge, fordi der jo er en overgangsordning. Ja, det er der, og denne overgangsordning klarer situationen, forstået på den måde, at forholdene for de mennesker, der er tæt på at være på det punkt, hvor man ikke mere optjener pensionsret, naturligvis er klaret gennem overgangsordningen. En sådan overgangsordning er man også nødt til at lave, hvis man ændrer på betingelserne. Det er også med i regeringens forslag. Men på det tidspunkt, hvor overgangsordningen er væk, kan jeg garantere for, at de ældre efterlevende ægtefæller vil opleve situationen som oplagt urimelig, og hvis vi herfra lægger op til at virkeliggøre ATP's forslag, så kommer vi rivegalt af sted i forhold til befolkningen.